

4472

VÝSTŘÍŽKOVÁ SLUŽBA
PŘI PRAŽSKÉ INFORMAČNÍ SLUŽBĚ
Praha 1, Letenská 2
Telefon 66338

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Mladá fronta

OSTRAVA

ze dne 11. X 1959

CÍNOVÝ VOJÁČEK

V těchto dnech uvedlo Divadlo Petra Bezruče v Ostravě v pořadí už čtvrtou premiéru nové sezóny. Byla to tentokrát hra určená dětskému obecenstvu a její autor, člen divadla Sáša Lichý, ji nazval Cínový voják. Ne, nemylte se, se známou Andersenovou pohádkou o cínovém vojáčku nemá téměř nic společného — snad jenom ten název a pohádkové prostředí.

Kdybych viděl premiéru hry uprostřed dospělého obecenstva, snad by tato recenze vyzněla poněkud jinak. Takto však, maje za sebou jednu z repríz, návštěvníkem neposednou školní mládeží velmi útlého věku, nemohu se zbavit dojmu, že Cínový voják přes svoji pohádkovou atmosféru, přes poměrně jednoduchou dějovou zápletku a přes autorovu snahu vyjadřovat své myšlen-

ky jazykem dětskému chápání co nejpříjemnějším, je přece jen pro tento věkový stupeň podivnou příliš náročnou. Ano, děti se nepochybně bavily, smály se, tleskaly, vedle toho však nereagovaly (a ani nemohly) na řadu vtipných narážek a komických situací, které může pochopit jen dospělý divák. Zřetelně tu zaznívala ona werichovská intelektuální nota vtipu a humoru, která se objevila už v minulé sezóně například v Dittlerově a Lichého Zloději z Bagdádu. Na tom by přirozeně nebylo nic špatného, předkládat však tohle všechno dětskému divákovi znamená mířit příliš vysoko.

Zdá se, že nevyšlo ani »mravní naučení«, které si děti z této pohádkové hry mají odnést. Královská dcera Kägä je rozmazlená, světlavá a pyšná až hrůza (a zůstane taková až do konce), ale mladý Tolle se do ní přesto zamiluje. Z krále Olafa dvacátéhoosmého, zprvu směšného, samolibého dětiny, se nakonec vyklubou rozvázný panovník, který kdoví proč nechce válčit a všechno si vyřídí se svým protivníkem králem Cypriánem dvacátýmdevátým jedinou partií dámy. Jeho mírumilovnost ovšem diskredituje předchozí směšnost a pýcha. Takové nelogičnosti poněkud snižují celkový účinek této jinak vtipné, svěží a nápadité hry, kterou kolektiv divadla hraje v režii V. Kyzlinka, na scéně O. Schindlera a s hudbou V. Brázdy se zřejmou chutí a potěšením.

Hlavní slabinou Cínového vojáčka tedy je jeho dvojitá tvář: jedna upřímně rozesmává a baví děti, druhá však koketuje s náročností dospělých. Znovu se tu potvrzuje známá zkušenost, že napsat dobré literární dílo pro děti je mnohdy daleko těžší než pro dospělé. [jnl]